

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 317: Nghe Pháp Trụ Tướng, Thì Sanh Diệt Trong Tâm Chưa Dứt, Làm Sao Có Thể Chứng Đắc Vô Sanh

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 025)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Nghe pháp trụ tướng, thì sanh diệt trong tâm chưa dứt, làm sao có thể chứng đắc Vô Sanh.】

Phạm vi của hai chữ “Văn pháp” (nghe pháp) này vô cùng rộng lớn, chúng ta không thể giới hạn nó chỉ trong việc nghe kinh. Phạm vi của chúng ta hôm nay rất nhỏ hẹp, “Văn pháp” đại khái chính là nghe kinh.

Trên thực tế, sáu căn tiếp xúc với cảnh giới sáu trần đều dùng chữ “Văn” (nghe) này để làm đại diện. Giống như trong *Kinh Lăng Nghiêm*, chương Quán Thế Âm Bồ Tát Nhĩ Căn Viên Thông có dạy: “*Phản văn văn tự tánh, tánh thành vô thượng đạo*” (Xoay cái nghe để nghe tự tánh, tánh thành đạo vô thượng), cũng dùng chữ này để làm đại diện. Sáu căn tiếp xúc với cảnh giới sáu trần đều gọi là “Văn”, cho nên hàm nghĩa của nó vô cùng sâu rộng.

Khi sáu căn tiếp xúc với cảnh giới sáu trần, nếu quý vị chấp tướng, quý vị phân biệt, quý vị chấp trước; thì phân biệt chấp trước chính là pháp sanh diệt, là tâm sanh diệt. Cho nên [sự] sanh diệt trong tâm của quý vị chưa dứt, cái mà quý vị đang dùng vẫn là tâm sanh diệt.

Bát Địa Bồ Tát chứng đắc là “Vô Sanh”. Dùng tâm sanh diệt thì làm sao có thể chứng đắc Vô Sanh? Điều này không thể nào chứng đắc được.

Muốn chứng Vô Sanh phải dùng tâm gì? Phải dùng cái tâm không sanh diệt, thì quý vị mới chứng đắc được pháp không sanh diệt. Hôm nay sở dĩ chúng ta dùng tâm sanh diệt, dấu chúng ta cũng “chứng” rồi, nhưng cái chứng được lại là pháp sanh diệt, tất cả mọi pháp đều là sanh diệt.

Các vị hãy nghĩ xem, Đức Phật giảng cho chúng ta nguyên lý căn bản: “*Tướng tùy tâm chuyển*”. Tâm có sanh diệt thì tướng có sanh diệt; tâm không sanh diệt thì tướng sẽ không sanh diệt. Có sanh diệt là giả, không sanh diệt mới là thật. Có sanh diệt là vô thường, không sanh diệt là chơn thường.

Chư Phật Bồ Tát, chư Tổ sư Đại đức khổ khẩu bà tâm (hết lòng khuyên bảo), ngàn lời vạn ngữ là dạy chúng ta điều gì? Là dạy chúng ta dùng cái tâm “Bất sanh diệt”. Bất sanh diệt là Chơn tâm, còn sanh diệt là vọng tâm, là tâm giả.

Quý vị dùng Chơn tâm thì quý vị thấy “*Chư pháp thật tướng*”. Quý vị dùng vọng tâm thì “*Phàm sở hữu tướng, giai thị hư vọng*” (Phàm những gì có hình tướng đều là hư vọng). Sự việc chính là như vậy, đây là giảng đến chỗ căn bản rốt ráo.

Tâm sanh diệt thì phải làm thế nào để hàng phục nó? *Kinh Kim Cang* chẳng phải là giảng về việc này sao? “*Vân hà hàng phục kỳ tâm?*” (Làm sao để hàng phục tâm ấy?). Cái tâm ấy chính là tâm sanh diệt.

“*Ung vân hà trụ?*” (Nên trụ như thế nào?). Chúng ta làm thế nào để trụ vào trong cái tâm Bất sanh diệt? Trong bộ kinh này chính là nói về hai vấn đề lớn căn bản này.

Vấn đề này mà giải quyết được rồi thì tu hành sẽ rất dễ dàng, không phải là việc khó, bất luận pháp môn nào cũng đều không khó. Cho nên bộ kinh này giảng về vấn đề căn bản nhất.